

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 lutego 2022 r.

DIH-3.707.1.2022.AB

DECYZJA DIH-III /26/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 87/2021 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 listopada 2021 r. (sygnatura akt: KHU.8361.110.2020), na mocy której na przedsiębiorcę NATURA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku 3 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 18 – 24 listopada 2020 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Świętokrzyskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w (...), należącej do przedsiębiorcy (...), zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 30 października 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość oznakowania i obrotu kosmetykami. Powyższe zawiadomienie przedsiębiorca odebrał 4 listopada 2020 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Kontrola była prowadzona w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli poddano ocenie 3 partie produktów kosmetycznych, kwestionując:

- 1) mineralny rozświetlacz (KOBO PROFESSIONAL 2 SUMMER VEIL) kod EAN 5908309121578, w ilości 2 szt., w cenie 9,99 zł.;
- 2) mineralny róż na policzki (KOBO PROFESSIONAL 02 FUCHSJA PINK) kod EAN 5908309121592, w ilości 2 szt., w cenie 9,99 zł.;
- 3) bazę pod makijaż (KOBO PROFESSIONAL PRIMER ROSE) kod EAN 5908309121042, w ilości 3 szt., w cenie 11,99 zł,

z uwagi na brak wykazu składników w oznakowaniu powyższych kosmetyków. Na opakowaniach zewnętrznych powyższych kosmetyków zamieszczony był symbol „odesłanie do załączonej informacji” wskazujący, iż wykaz ten winien być zamieszczony na załączonej lub dołączonej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie. W wyniku podjętych działań stwierdzono, że w żadnej z powyższych form nie był dołączony wykaz składników. Powyższe jest niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. g i art. 19 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009.

Ponadto na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej inspektorzy postawili żądanie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, jednocześnie wskazując na konsekwencje wynikające z art. 39 ust.2 ww. ustawy w przypadku niewykonania żądania. W trakcie kontroli zostały podjęte niezwłoczne działania naprawcze – do objętych sprawdzeniem kosmetyków dołączone zostały dodatkowe informacje o wykazie składników.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 24 listopada 2020 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.110.2020).

Pismem z 27 listopada 2020 r. Świętokrzyski WIIH poinformował kontrolowanego o stwierdzonych nieprawidłowościach, wnosząc o podjęcie wszelkich odpowiednich działań zapewniających osiągnięcie zgodności oznakowania kwestionowanych produktów z przepisami prawa.

W odpowiedzi przedsiębiorca (...) w piśmie z 14 grudnia 2020 r. poinformował, że w każdym sklepie (...) jest dostępny wykaz składników na dodatkowej karcie INCI.

Zawiadomieniem KHU.8361.110.2020 z 27 stycznia 2021 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1

ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), zwanej dalej „Kpa”.

Odpowiadając na powyższe zawiadomienie o wszczęciu postępowania, przedsiębiorca wskazał, że wyjaśnienia do zastrzeżeń kontrolnych zawarł wcześniej w piśmie z 14 grudnia 2020 r.

W dniu 12 marca 2021 r. Świętokrzyski WIIH wydał decyzję nr 15/2021 (sygn. KHU.8361.110.2020), wymierzającą przedsiębiorcy (...), karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), na podstawie art. 36 ust. 1 w zw. z art. 46 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych. Decyzja została odebrana 18 marca 2021 r.

Pismem oznaczonym datą 24 marca 2021 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 26 marca 2021r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, „organem”, odwołanie od ww. decyzji, za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH.

Dokonując analizy dostarczonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego organem uprawnionym do reprezentacji (...) jest dwóch członków zarządu lub członek zarządu z prokurentem, natomiast ww. odwołanie zostało podpisane jedynie przez jedną osobę - wiceprezesa zarządu. W związku z powyższym Prezes UOKiK pismem z 20 kwietnia 2021 r. wezwał przedsiębiorcę do przekazania oryginału odwołania podpisanego przez wszystkie osoby uprawnione lub poświadczonego odpisu pełnomocnictwa w zakresie reprezentowania ww. przedsiębiorcy w niniejszej sprawie (opatrzonego podpisem osoby upoważnionej do reprezentowania ww. przedsiębiorcy) wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma. Wezwanie zostało odebrane w dniu 23 kwietnia 2021 r.

Przedsiębiorca za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH uzupełnił ww. braki i przesłał właściwie podpisane ww. odwołanie od decyzji nr 15/2021 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 marca 2021 r., (sygn. akt: KHU.8361.110.2020). W/w pismo zostało nadane w dniu 5 maja 2021 r., co potwierdza elektroniczne potwierdzenie odbioru wygenerowane z systemu Poczty Polskiej oraz pieczęć na kopercie przesyłki poleconej nr 00359007731517053815.

Z akt sprawy wynika, iż termin do uzupełnienia stwierdzonego braku upływał w dniu 30 kwietnia 2021 r., natomiast brak ten został uzupełniony dopiero w dniu 5 maja 2021 r, a więc po upływie wyznaczonego terminu.

W związku z powyższym w dniu 17 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wydał postanowienie stwierdzające uchybienie terminu do wniesienia odwołania, wskazując w nim, że uzupełnienie braku po upływie wyznaczonego terminu nie stanowi podstawy do zastosowania art. 64 § 2 Kpa i pozostawienia wniesionego żądania bez rozpoznania. Nie oznacza to jednak, iż opóźnienie Strony w reakcji na wezwanie organu nie wywołuje dla niej negatywnych konsekwencji, ponieważ uzupełnienie braków pisma po terminie wyznaczonym wezwaniem,

skutkuje przyjęciem, że podanie wniesiono w dacie uzupełnienia braków (por. wyrok NSA z 09.07.2020r. Sygn. akt I OSK 27/20). W świetle powyższego, Prezes UOKiK przyjął, że odwołanie zostało wniesione przez Stronę 5 maja 2021 r., tj. po upływie terminu do wniesienia odwołania.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że niezbędne jest przeprowadzenie postępowania administracyjnego mającego na celu sprawdzenia prawidłowości wydania decyzji nr 15/2021 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 marca 2021 r. (sygn. KHU.8361.110.2020), w związku z powyższym wszczął postępowanie na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 Kpa w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji, o czym poinformował przedsiębiorcę pismem z dnia 17 czerwca 2021 r.

Po przeprowadzonym postępowaniu, Prezes UOKiK wydał na podstawie art. 156 § 1 pkt 2) oraz 157 w zw. z art. 158 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, decyzję DIH-III/56/2021 z 12 sierpnia 2021 r. stwierdzającej nieważność ww. decyzji.

Świętokrzyski WIIH w piśmie z 12 października 2021 r. nr KHU.8361.110.2020 poinformował stronę o jej uprawnieniach wynikających z art. 10 Kpa, wskazując, że przysługuje jej prawo wypowiedzania się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów i wyznaczając jej 7 dniowy termin na zapoznanie się z aktami sprawy.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym Świętokrzyski WIIH w dniu 29 listopada 2021 r. wydał decyzję nr 87/2021 (sygn. KHU.8361.110.2020), wymierzającą przedsiębiorcy (...), karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), na podstawie art. 36 ust. 1 w zw. z art. 46 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych. Decyzja została odebrana 6 grudnia 2021 r.

W dniu 30 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK otrzymał przesłane za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji. W złożonym odwołaniu strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 36 ust. 1 w związku z art. 46 ust. 1 pkt 2) ustawy o produktach kosmetycznych oraz w związku z art. 189d Kpa poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że udostępnienie na rynku 3 partii produktów:
 - mineralny róż na policzki (KOBO PROFESSIONAL 02 FUCHSJA PINK) kod EAN 5908309121592, w ilości 2 szt., w cenie 9,99 zł.;
 - mineralny rozświetlacz (KOBO PROFESSIONAL 2 SUMMER VEIL) kod EAN 5908309121578, w ilości 2 szt., w cenie 9,99 zł.;
 - bazę pod makijaż (KOBO PROFESSIONAL PRIMER ROSE) kod EAN 5908309121042, w ilości 3 szt., w cenie 11,99 zł,nastąpiło bez spełniania wymogów w zakresie ich oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 -3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009 i powinno skutkować wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł.;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższy przepis nie znajdował zastosowania;
- 3) art. 189f § 2 i 3 Kpa poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższe przepisy nie znajdowały zastosowania;
- 4) art. 39 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższy przepis znajdzie zastosowanie;
- 5) art. 6, 7, 11, 77 § 1, 80 i art. 107 Kpa poprzez ich niezastosowanie;

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 i § 2 Kpa, strona wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, albo
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ.

Pismem z 5 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku ze złożonym z odwołaniem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;

- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, o których mowa w niniejszym artykule. Jednocześnie zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt g) informacje zawierające wykaz składników mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Wykaz poprzedzony jest określeniem „ingredients”.

Ponadto, jak wskazuje art. 19 ust. 2 jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie informacji wymienionych w ust. 1 lit. d) i g) w opisany sposób, stosuje się następujące zasady:

- informacje umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie;
- jeżeli jest to możliwe ze względów praktycznych, odniesienie do wspomnianych informacji podaje się w postaci informacji skróconej lub symbolu podanego w załączniku VII pkt 1. W wypadku informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d), symbol ten musi być umieszczony na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, a w wypadku informacji, o których mowa ust. 1 lit. g), na opakowaniu zewnętrznym.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania o którym mowa powyżej, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

W złożonym odwołaniu strona postępowania zarzuca decyzji naruszenie:

- 1) art. 36 ust. 1 w związku z art. 46 ust. 1 pkt 2) ustawy o produktach kosmetycznych oraz w związku z art. 189d Kpa poprzez ich błędna wykładnię i niewłaściwe

zastosowanie polegające na przyjęciu, że udostępnienie na rynku 3 partii produktów nastąpiło bez spełniania wymogów w zakresie ich oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 -3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009 i powinno skutkować wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł.;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższy przepis nie znajdował zastosowania;
- 3) art. 189f § 2 i 3 Kpa poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższe przepisy nie znajdowały zastosowania;
- 4) art. 39 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższy przepis znajdzie zastosowanie;
- 5) art. 6, 7, 11, 77 § 1, 80 i art. 107 Kpa poprzez ich niezastosowanie.

Przedsiębiorca wskazując na naruszenie art. 36 ustawy o produktach kosmetycznych stwierdza, że analiza pełnej dokumentacji sprawy o sygn. KHU.8361.110.2020 w jednoznaczny sposób wskazuje, iż organ dokonał błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania wskazanych przepisów. Zdaniem strony, stwierdzone zdarzenie polegające na braku wykazu składników produktów, które stało się przyczyną wszczęcia postępowania administracyjnego oraz wydania pierwszej zaskarżonej decyzji nr 15/2021 z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie, następnie stwierdzenia jej nieważności i wydania przez organ drugiej decyzji nr 87/2021 z 29 listopada 2022 r. miało charakter incydentalny (jednorazowy) i dotyczyło zaledwie trzech rodzajów produktów o znikomej liczbie sztuk i niewielkiej wartości.

W ocenie skarżącego rozstrzygnięcie dotyczące charakteru zdarzenia wymaga odniesienia się do liczby sztuk kwestionowanych opakowań produktów i ich wartości, które wskazują na przypisanie im incydentalnego charakteru. Przedsiębiorca dodaje, że sam organ pierwszej instancji wskazuje w treści decyzji, że nie stwierdził jak dotąd wcześniejszego naruszenia obowiązków w zakresie oznakowania kosmetyków i nie prowadził wobec odwołującego żadnego postępowania z tytułu naruszenia przepisów dotyczących produktów kosmetycznych. Przedsiębiorca wskazuje również na podjęcie działań naprawczych i dostosowanie się do zaleceń pokontrolnych, trudno więc jego zdaniem przyjąć, iż jego działania polegały na zaniechaniu i wpłynęły na ocenę stopnia przyczynienia się przedsiębiorcy do naruszenia prawa.

Odnosząc się do powyższego argumentu Prezes UOKiK wskazuje, że po analizie całokształtu materiału dowodowego organ nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków, co w konsekwencji spowodowało, że na rynku udostępniane przez niego 3 partie produktów kosmetycznych nie posiadały wykazu składników produktu. Sam przedsiębiorca, nie kwestionuje w odwołaniu ustaleń faktycznych a jedynie wskazuje, jakie kryteria jego zdaniem powinny być wzięte pod uwagę, wymieniając wśród nich m.in. niewielką ilość i wartość zakwestionowanych wyrobów.

Organ drugiej instancji wskazuje jednak, że kryteria wymiaru kary zostały wprost wskazane w art. 189d Kpa i organ pierwszej instancji analizując kwestie wysokości kary uwzględnił wszystkie przesłanki w nim zawarte, a mianowicie:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia; prawidłowo wskazując, że okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, gdyż strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 19 ust. 1 lit. g) i art. 19 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009;
- 2) analizując częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara, organ pierwszej instancji wskazał, że jak dotąd nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę ww. obowiązków w zakresie oznakowania kosmetyków;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe – przedsiębiorca nie był karany wcześniej za to samo zachowanie;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa – organ drugiej instancji prawidłowo wskazał, że naruszenie prawa powstało wskutek niewykonania obowiązków określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawnych i wynikało z winy strony, która oferowała do sprzedaży wyroby bez załączonej informacji o wykazie składników wyrobu;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa – wskazując, że przedsiębiorca niezwłocznie podjął działania naprawcze i dokonał poprawy zakwestionowanego oznakowania;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła – w tym miejscu organ wskazał na ilość i wartość zakwestionowanych wyrobów.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary spełniające wymagania, w tym zawarte w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK wskazuje, że przy ocenie kryteriów wymiaru kary, bierze się pod uwagę łącznie wszystkie przesłanki zawarte w art. 189d Kpa, co też organ pierwszej instancji uczynił. Biorąc pod uwagę maksymalny wymiar kary tj. do 70 000 zł, jaki może być nałożony zgodnie z art. 36 ust. 1, kara w wysokości 500 zł, po uwzględnieniu wszystkich ww. przesłanek jest karą odpowiednią.

Strona wskazując na naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, stwierdziła, że nie zgadza się z twierdzeniem organu, że waga naruszenia prawa w niniejszej sprawie nie jest znikoma a strona nie zaprzestała naruszenia prawa, gdyż nieprawidłowości dotyczyły zaledwie 7 produktów oraz odwołujący podjął natychmiastowe działania naprawcze i naruszenia zostały niezwłocznie usunięte poprzez dołączenie do produktów dodatkowej karty INCI wraz z wykazem składników.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami rozporządzenia 1223/2009, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Obowiązkiem dystrybutora przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, jest sprawdzenie czy podane zostały informacje m.in. dotyczące wykazu składników, określone w art. 19 ust. 1 lit. g) ww. rozporządzenia, czego w niniejszej sprawie kontrolowany nie uczynił, a konsekwencją czego są stwierdzone nieprawidłowości.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w wyniku ustaleń kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie. Dlatego też Prezes UOKiK stwierdza powyższy zarzut za całkowicie nietrafiony.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie

ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przedsiębiorca nie zgadza się również ze stanowiskiem organu, zgodnie z którym nie znajdzie zastosowania art. 189f § 2 i § 3 Kpa. Strona wskazuje na przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej, mówiące o tym, że w toku kontroli inspektor może żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych, co w niniejszym postępowaniu odwołujący uczynił, a na dowód czego przesłał pisma z załączonymi dowodami. Zdaniem strony organ powinien poprzestać na pouczeniu i odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK informuje, że przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej dotyczące uprawnień organu kontrolującego, nie będą miały zastosowania w postępowaniu administracyjnym prowadzonym na podstawie przepisów Kodeksu administracyjnego oraz ustawy o produktach kosmetycznych. Organ drugiej instancji wskazuje, że zgodnie z § 2 art. 189f Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z § 3 ww. artykułu organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Odnosząc się do powyższego argumentu strony Prezes UOKiK zwraca również uwagę na zawarte w art. 189f Kpa sformułowania "usunięcie naruszenia prawa" oraz "zaprzestanie naruszenia". Jak wskazuje w komentarzu do art. 189f Kpa prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało) (patrz: *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz red. prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska*).

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków dotyczących produktów kosmetycznych i udostępniała na rynku 3 partie produktów kosmetycznych bez załączonej informacji zawierającej wykaz składników. Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 i 3 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Podsumowując organ drugiej instancji stwierdza, że zarzuty dot. naruszenia przez Świętokrzyskiego WIIH przepisów art. 189f Kpa całkowicie nie znajdują uzasadnienia.

Również zarzut naruszenia art. 6, 7, 11, 77 § 1, 80 i art. 107 Kpa poprzez ich niezastosowanie jest nietrafiony. Organ w sposób prawidłowy zebrał i rozpatrzył zgromadzony w niniejszej sprawie materiał. Świętokrzyski WIIH stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny zawarł w znajdującym się w aktach sprawy Protokole kontroli. Zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów rozporządzenia, a co za tym idzie konieczność nałożenia kary pieniężnej nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji. Sam przedsiębiorca w odwołaniu nie kwestionują ustaleń kontroli, a jedynie wskazują na niewielką ilość i wartość zakwestionowanych wyrobów.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił również naruszenie art. 39 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie powyższy przepis znajdzie zastosowanie.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, organ drugiej instancji wskazuje, że w niniejszym przypadku wystąpiły dwa odrębne postępowania, jedno kontrolne, które jest zakończone protokołem kontroli, natomiast drugie administracyjne, zakończone decyzją administracyjną.

Przepisy wskazane przez stronę w odwołaniu mają zastosowanie w postępowaniu kontrolnym. Należy wskazać, że kontrolowany przedsiębiorca zgodnie z art. 20 ust. 2 ww. ustawy ma możliwość wniesienia uwag czy zastrzeżeń do podejmowanych czynności kontrolnych bezpośrednio do protokołu kontroli bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu (niniejsze pouczenie zostało zawarte na karcie 7 protokołu kontroli nr akt KHU.8361.110.2020). Przedsiębiorca na tym etapie postępowania kontrolnego nie miał wątpliwości co do prowadzonych działań przez inspektorów i nie wnosił żadnych uwag.

Obecnie prowadzone jest postępowanie odwoławcze, w którym nie mają zastosowania przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej, która reguluje m.in. prawa i obowiązki przedsiębiorców, zasady postępowania organów Inspekcji w toku kontroli, dlatego też wskazany w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów tejże ustawy (postawienie na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej oraz wskazanie sankcji wynikającej z art. 39 ust. 2 ww. ustawy – co zostało wykonane zgodnie z przepisami) nie znajduje uzasadnienia. Prezes UOKiK informuje, że niniejsze postępowanie jest prowadzone w oparciu o przepisy ustawy o produktach kosmetycznych oraz Kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Świętokrzyskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca (...), nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych

w art. 19 ust. 1 lit. g) i art. 19 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, a tym samym dały podstawę do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, podobnie jak organ pierwszej instancji wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ww. rozporządzeniu, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne.

W opinii Prezesa UOKiK przekazanie ww. informacji, w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, pozwala na zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku konieczne jest sprawdzenie opakowania i zweryfikowanie, czy na etykietach znajdują się wymagane informacje, a w niniejszym przypadku czy zgodnie z informacją załączoną na wyrobie dołączone zostały etykiety zawierające informacje o składzie wyrobu. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Organ drugiej instancji podziela stanowisko Świętokrzyskiego WIIH, zgodnie z którym organ stwierdził, że strona nie działała z należytą starannością. Ponadto organ drugiej instancji stwierdza, że gdyby przedsiębiorca jeszcze przed udostępnieniem wyrobów do sprzedaży dokonał oceny zgodności oznakowania kosmetyku z wymaganiami, tj. podjął odpowiednie działania zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, Inspekcja Handlowa nie stwierdziłaby naruszenia przepisów prawa w toku podejmowanych działań kontrolnych.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów. Świętokrzyski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny pułap sankcji, jaką mógł zastosować Świętokrzyski WIIH, kara w wysokości 500 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 500 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej kary.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji i orzeczenia co do istoty czy przekazania do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. g) i art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)